

Niaochow

den 17 dec. 1924.

~~25/4~~
~~1925~~

Bästa Esther & Co.

Nu är det precis 75 dagar sedan jag nådde H-w. och 75 dagar dessförinnan lämnade jag Sverige.

Resan gick utmärkt. Varmt var det så att det förslog i Rode havet och enda fram till Saigon. Sedan blev det svalare och svalare även stormigare och stormigare. Som väl var gick jag dock ej miste om något mål mat, något enastående för mig. Det stormade i fem dagar!

Höll även på att åka ut för en olycka i Shanghai. Det blev dock ej så farligt som väl var. En halv timma efter vi hade lämnat Shanghai sammanstöt vi med en stor ångare. Flera räddningsbåtar m. m. på ena sidan av vår båt voro fullkomligt förstörda och vår båt höll även på att kantra. En annan kinesisk junk fick en mast avbruten. Naturligtvis att folket blev skrämda. Alla sprungo upp på deck då de kanke stötet, somliga skrek och trodde det var

riktigt slut, men som väl var överbode
vi alla faran. Det kunde ha varit
värre.

Här ha vi festat för det mesta. Presenter
kommer och måste betalas med fester
i detta land. Det sista ha vi klarat
idag. Hoppas nu allt går väl med
oss efter allt åtanke.

Jag har det utmärkt här hos Skellen
och Oskar, skulle endast önska att
de fingo vara kvar mycket längre i-
stället för att resa till Naomi. Men
plikten först. Få väl bo ensam sedan de
rest, aldeles som jag gjort i några
år förut.

Måste tacka för besom lidan. Efter
att ha förfräгат mig på N.Y.K.'s båt
kontor i Fort Said, att ha genom trädlov
till båten Hakozaki Maru frågat efter
kofferten och även frågat på deras Shanghai
kontor allt utan att kunna finna den,
ha jag nu bitt leffers att söka reda
på den. Det förefaller mig att de
skulle ha lättare än jag att finna den.
Hoppas de gör sitt bästa.

De övriga lidorna äro nu i Tringtan
och jag väntar dem hit vilken dag
som helst.

Nu måste jag sluta. Är lite slö efter
kinesmaten som kanske syns av brevet.

Hj. hälsningar till eder alla från oss
alla och ej minst från vännen Egon.